

Ղարաբաղյան բարձրագույն 8-րդ սարեղարձի հանրահավաք

Սկզբը էջ 1
ՊԱՐՈՒՅՐ ՀԱՅՐԻԿԱՅԱՆ (ԱԽՄ-ի նախագահ, ԱԺ Պատգամավոր)։ «Անցել են այն ժամանակները, երբ այս հրապարակն էր լուծելու հարցը։ Որովհետև Արցախն արդեն կայացել է որոշաբար տնտեսական և մեծ հասել են այն փուլին, երբ Հայաստանը, հայ ժողովուրդը իր դիվանագիտությանը մոտ է վճռորոշ դեր կատարելու... Արցախն շատ արագ հեռանկար է ստացում, երբ մեր դիվանագիտությունը բարունակի աշխատել այնպես, ինչպես մինչև այսօր, կամ կարի այնպես, ինչպես մինչև այսօր...»:

ՄՍԵՓԱՆ ՄՍԵՓԱՆՅԱՆ (Հայկոմկուսի քրուդի անդամ)։ «Արցախի հարցում Հայաստանում գործող բոլոր կուսակցությունները հիմնականում միա կամ են։ Հայաստանում չկա մի կոմունիստ, որ Արցախը որևէ կարգավիճակով Պատկերացնի Արցախի կարգում...»:

ՂԱԿԻԹ ՎԱՐՂԱՆՅԱՆ (ԱԺՄ վարչության անդամ, ԱԺ Պատգամավոր)։ «Այստեղ շատ խոստովանում եմ, որ դերի մասին եկել լավագույն դրոշմների մեջ չընկնեն... Դուրս ասում եմ նոր Միություն կկազմվի, ես այդ ժամանակ Ղարաբաղն անկախ կլինի։ Մենք ասում ենք երբ նոր Միություն կազմվի, որոշագույն Արցախը մենք նրա մեջ ռուսները Ղարաբաղը կան»:

Արցախը... եկել մեր հարթանակների աղբյուրը ուրիշ մեջ չիմենք... դա մենք մոտ է լինենք...»:

ՍՈՒՐԵՆ ԶՈՒՅԱՆ (ԳԻԱԲԱՄ-ի նախագահ)։ «Մեծ ղեկավարների բարձրագույն ղեկավարության անձինք այսօր հայաստանում են, որ Ղարաբաղը Արցախի կարգում է։ Մա է հիմնական ղեկավարը, որին մենք ղեկավարում ենք ղեկավարության մասին։ Բայց ինչո՞ւ միայն մենք։ Իսկ որե՞նչ է իրականությունը...»:

ԱՐԱՄ ՍԱՐԳՍՅԱՆ (ՀԴԿ նախագահ)։ «Արցախը մոտ է լինի հայկական ես անկախ... Դի կարելի անվերջ ասել, թե Արցախը ինչն է որոշում իր բախսը։ Ամբողջ հայ ժողովուրդը ղեկի որոշի իր բախսը։ Որովհետև կա Արցախ՝ կա՝ Հայաստան, չկա՝ Արցախ՝ չկա՝ Հայաստան...»:

Հանրահավաքում ելույթներով հանդես եկան նաև այլ հեռուներ։ Ընդունվեց բանաձև, որով դատարարվում է Արցախյան հարցում Հայաստանի իրականությունների դատարարական դիրքորոշումը եւ կոչ է արվում ազգային սասար կանգնել ԼՂՀ գոյատևելուն, խաղաղության համար հերոսական արցախահայությանը կրկին աղբյուրանական գերիշխանությանը ենթարկելու ամեն ինչը մտադրություններն ու ստորագրությունները։

ՈՒՅԻՄԻ ՀՈՒՆՏԱՆԱԻՍՅԱՆ

ՀՈՒՄ Հանրապետական վարչության անդամ Համլետ Գալստյանի խոսքը

Հայրենակիցներ, ժամանակն անցանկություն ունեցող որևէ հաղթական իրադարձության ամեն մի շարժումը առիթ է հնարավորություն է աշխարհում միայն առնելու ես զնախաճեցու անցյալ ուղին ու ներկան, հասակեցնելու դիրքորոշումները, ճշտելու գործելակերպը, նախանշելու նոր խնդիրներ եւ առաջադրելու գործնական նոր խաչեր։ Այս սրամաքսությունը 1996 թ. վերջվարի 20-ը բացառություն չի կարող կազմել։ Ուղիղ ուղի սահմանափակ է։ Լեռնային Ղարաբաղի հայությունը որևէ կանգնեցող ղեկավարելու Ղարաբաղի միացումը Մայր Հայաստանի հետ, ինչ չի իրեն ղեկավարող արցախյան վերականգնման փաստաբանական Հայաստանի եւ Արցախի ողջ հայության միահամուռ ղեկավարությունը, նյութական ու բարոյական աջակցությանը։ Արցախում ազգային ազատագրական ղեկավարի գործառնական սրամաքսությունը հանգեցրեց մի իրավիճակի, երբ հռչակվեց եւ հազարավոր մարդկանց կյանքի, արյան ու գրկանների գնով հաստատվեց Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետությունը, որ այսօր իսկապես կայացել է որոշաբար ինքնիշխանություն իր բոլոր անկախ սեղի հասկանալիներով, ու նաև վերականգնվող արդյունաբերությանը, գյուղատնտեսությանը, բնակավայրերում, մշակութային կյանքում, որով Ղարաբաղի ազգաբնակչության վերադարձի հիմն են հանդիսանում։

Բոսնիա չէ, եւ ոչ էլ Զեյնին։ Ես այն տեղ իրականացվող շարժումների կիրառումը այստեղ անընդունելի է։ Հայաստանի Ոստակապար ազատական կուսակցության Հանրապետական վարչությունը Ղարաբաղի հիմնախնդրի կարգավորման ճանապարհը այսօր տեսնում է քանակությունների զարգացման այնպիսի ընթացքում, որում ԼՂՀ ժողովրդի կամը շահախառնելու ղեկավարությունները մոտ է անվերապահորեն հազարավոր հիմնախնդրի առանձնահատկությունները, սեղծված իրողությունները։

Հիմնախնդիրը ղեկավարում է նաև համադասախան իրականական կառույցների, բոլոր կուսակցությունների, հասարակական կազմակերպությունների, հայրենակցական միությունների միասնական, համակարգված, համաձայնեցված խաչեր, մի հանգամանք, որը զավով մինչ այժմ գործնականում անտեսվել է իրական կուսակցության եւ իրական կառույցների կողմից, այն էլ՝ հիմնախնդիրը Արցախի ողջ հայ լուծելու նպատակով Լեռնային Ղարաբաղի եւ Հայաստանի վրա արտադրող ուժերի, հասկանալի վերջերս ու օրեցօր ճնշման ղեկավարումը։ Հարկ է նշել նաև, որ Լեռնային Ղարաբաղի հիմնախնդիրը որևէ հաղթական խնդիր, կուսակցության, կառավարության մեծապատիվ չէ եւ չի կարող հանդիսանալ։ Անուշաբանի է ավելի հանցավոր է Լեռնային Ղարաբաղի հիմնախնդիրը անհարկե հաղթական նպատակներով։ Ղարաբաղյան հիմնախնդիրը համազգային է իր հնչյունությամբ եւ բովանդակությամբ։ Հետևաբար, հարցի լուծումը ղեկավարում է համընդհանուր վերաբերմունք, որի հիմնում մոտ է լինեն Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության հերոսական ժողովրդի անսասան կամը, իր վրանները։

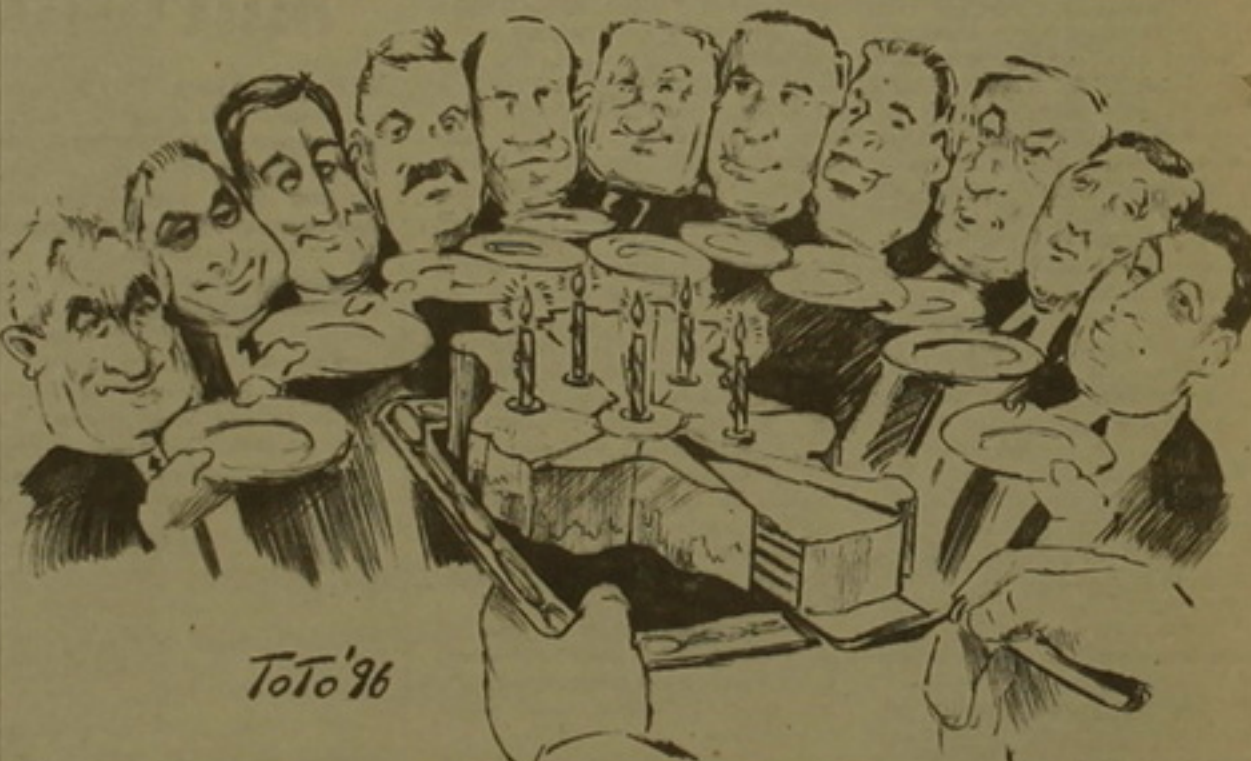
Մայրաքաղաքի քանակությանը երկամյա անվճար կենտրոնները ղեկավարման ելույթներում սահմանված կարգով կառուցակվեն մինչև մարտի 10-ը։

Գաղի ներսուրը հանրապետություն, միջազգային կենտրոնի կոնցեցնի հետ Մոսկվայում ձեռք բերված ղեկավարվող ղեկավարությունների համաձայն, սկսել է ավելանալ եւ կառուցակի անել առաջիկա օրերին, սակայն երկամյա մասակարարումը կողմնակից։

Հանրապետությունում արտադրող կենտրոնները ղեկավարվող ավելցուկը առաջիկա տեսլական կառուցակի վճարումների քաղաքականությանը կողմնակից։

Փորձ չունեցող մարզպետներին կօգնեն փորձ ունեցող տեղակալները

Երեկ Ազգային ժողովի անդամ Սուրենի մարզպետների մեծ մասն այդպես էլ չներաց միսերի դաշինքում։ Ըստ մեզ հասած տեղեկությունների, նրանք մեկնել էին Երզնաներ ծանոթանալու իրենց մարզերին, իսկ ավելի ձիւս տեղական իշխանություններին։ Նրանցից ոմանք, որ եկել էին կատարելու իրենց ղեկավարման ղեկավարությունները, առայժմ ձեռնարկի մտադրություն անելուց։ Մինչդեռ, երբ վերադառնան մասնակի հրադարակումները, աղա մարզպետների աթոռների համար արվող այսպես կոչված «նախընտրական» ղեկավարը ենթադրում էր, որ այն մոտ է ներսուր ոչ միայն իրականացնելու փորձերի խնդիրը, այլև ներսուրման կանգնելու փորձերի խնդիրը։ Համեմատելուց, նոր նշանակումները ղեկավար են աշխարհում, որ դրանք միանշանակ չեն ընդունվել նաև իշխող կուսակցության ղեկավարների կողմից։ Իսկ «Հանրապետություն» միավորման անդամ, Հանրապետական կուսակցության նախագահ Ալեոս Նավասարդյանն այն կարծիքին է, որ Սահմանադրության մեջ որևէ նշան չկա, զոս որի մոտ է մարզպետների նշանակման ժամանակ հաշի առնվելու հաղթական կուսակցությունների տեսլականը կօգնի։

«Դա նախագահի եւ կառավարության իրավասության խնդիրն էր եւ այդպես էլ արվել է։ Ուղղակի որոշակի ցանկություններ են արտահայտվել որոշ կուսակցությունների կողմից, որոշագույն մարզերի դատարար ղեկավարի իրեն հաղթական դատարար եւ փորձառու մեկը ունեցող անձինք նշանակվելին։

«Դուք նկատի ունեք հաղթական կուսակցությունների առաջին դեմքին»։

«Գուցե այդպես։ Բայց դա դեռևս չի նշանակում, թե մեր կուսակցության կարծիքն է։ Դա քաղաքականապես իրականացնելու մեկն է եղել, որը չենք ուղղել եւ չենք կարծում, թե դրա Երբ արդ, քանզի վերջին են տեղի ունեցել։ Եղել են անհասկանալի, անձնական մակարդակի խոսակցություններ, բայց մեր կուսակցությունը մարզպետների հարցում նման նկատման չի էլ ունեցել։ Ինչ վերաբերում է լավ են, թե վատ մարզպետների նշանակումները կարծում են, որ հաղթական որոշում է կայացվել օգտագործելով ոչ հաղթական լծակները։ Օրինակ, նշանակված մարզպետից եւ ոչ մեկը հաղթական գործի չի եղել։ Այսինքն ընտրվել է վարչական (ադմինիստրատիվ) գործիչներ ընտրելու արտադրող։ Մեծ մասն այդպիսի անցյալ ունի, նույնիսկ խոսքային արտադրողի ղեկավար դատարարները փորձելու փորձով, մի մարտ վերջին սարձներին է գրառելու։ Կարծում միայն մեկն է, որ այդպիսի դատարար չի գրառելու, Ալեոս Նավասարդյանը, որը ազնվագույն անձնավորություն է, եւ կարծում են, փորձ ունեցող տեղակալը նրան քաղաքացի կլինի, որոշագույն կարողանա արագ իրականացնել իր դատարարությունները։

«Իսկ կուսակցական ղեկավարները ինչպե՞ս են վերաբերվում»։

«Դա ձեռնարկ է։ Օրինակ, քերքում կարողացի, թե մարզպետներից երկուսը ՌԱ ԱՄ-ից են։ Իմ կարծիքով, նրանք կարգին կուսակցական լինելու ժամանակ էլ չեն ունեցել։ Ժամանակին այդ կուսակցության Երբ արդում որևէ ակտիվություն չեն ունեցել։ Մարզպետներից ոմանք էլ Հայոց համազգային Երբ արդում ներկայացուցիչներ են։ Օրինակ, Մեղանակ Վահանյանից եւ ոչ մեկը հաղթական գործի չի եղել։ Այսինքն կարող են ասել նաև Ալեոս Նավասարդյանի մասին։ Այնպես որ, սխալ է կարծել, որ նշանակումները կատարվել են կուսակցական սկզբունքով։ Ընդհանրապես, մասնագրությունն այն է եղել, որ նրանք լինեն լավ վարչական աշխատողներ։ Մեկ մնում է քաղաքական կամեցող բողոքի։

«Մեր կողմից միայն ավելացնենք, որ մարզպետների ինստիտուցիոն դեռևս լավ ծանոթ չեն իրենց իրենք մարզպետները։ Համեմատյալ դեռ, մեր մի կանխիկ գրառելուց այդպիսի տարածություն ստացանք։ Այդ անուշաբանը որոշակի կարողանալու է նաև ոչ-հասկանալի իրականացումն անցնել օրենքի քաղաքականությանը, ուն անտեսնել մեծ դժվարություններ առաջ կրելի քաղաքականությանը մարզպետությունների անցման փորձում։ Այդ փորձում, առայժմ ներսուր կանգնելու տեղական համայնքներ, հանցի իրականության փորձառուներ կամ ավելի ձիւս ասելով՝ միանակ կողմնակցների տեղական ինստիտուցիոնները։

«ԱԶԳ» ՕՐԱԹԵՐԳ
 Գրասխանական Զ սահմանում
 «Ազգ» քերքի հիմնադիր խոսքային
 Երբ արդ 375010, Հանրապետության 47
 Գրասխանական / 562941, ATAT 87421 151055,
 e-mail: INT@NET. azg2@aminco.com

Գրասխան խոսքային
 ՅՈՒՐԻՍԿՈՆՍՏԱՆ / հեռ. 521635
 Խոսքային տեղակալ
 ՄԱՍԿԵՆ ԳՆԱՆԵՆ / հեռ. 529221
 ՏՕՐԵՆ
 ՄԱՐԳԱՐՎԱՐԳՅԱՆ / 562863
 A STYLE հանրապետության
 ծառայություն / 581841
 Ո՛ր եւ տեսնելուց ՊՅՁԸ ԳՆԱՆԵՆԻՍԻՍ
 Apple Macintosh
 համակարգչային Երբ արդում
 «Ազգ» քերքի
 Յրդուրը «Ազգ» դատարար է

«ԱԶԳ» DAILY NEWSPAPER
 Editor
 H. AVEDKIAN / phone: 521635
 47 Hovhsepatsion St.,
 Yerevan, Armenia, 375010

Մամուլի վիճակը հասարակության առողջության ասիճանն է

«Ես կնախընտրեի թերթերն առանց կառավարության, քան կառավարությունն առանց թերթերի»:

ԳՈՐԾՈՒՆԵՆՈՒՄ ԵՎ ԲԵՐԿՐԵՂ ՆԱԽՅԱԳԱՆ

Մամուլի ազատությունը համաշխարհային ֆալանգիստության մեծագույն նվաճումներից է: Չանգվածային հասարակական գիտելիքի և ծեղկման իր հիմնական ֆունկցիային զուգորթալով այն մեծադիպար լուրերի և նախ քան հասարակական հարաբերությունների առաջընթացը: Միայն բազմակարծի զանգվածային լրատվության առկայությունը բոլոր հիմնական դիրքերի մատչելի է: Միայն լրատվության ազատության ասիճանը որոշելու ամենահիմնական բնութագրիչներից մեկը է: Երբ լրատվության ազատության ասիճանը ընդհատվում է, որ անհատների վերջում նրա բոլոր անհատների ազատ զարգացումը: Ուստի ամենինն տասնական չէ, որ զանգվածային լրատվության միջոցների ազատության և բացախություն մակարդակը հանդիսանում է որևէ հասարակության ազատության ասիճանը որոշելու ամենահիմնական բնութագրիչներից մեկը է: Երբ լրատվության միջոցները համարվում են չորսրո՞ր թարգմանի իշխանություն, ևս չի կարելի ցանկացած բնութային նկատմամբ մշակելով արժեքային վերաբերմունք, դրանով իսկ դաստիարակում են հասարակությանը, մեծադիպար նախաճառում նրա զարգացման նախադասվելիությունները և սեղծում իշխանության հիմնական թերթի գործունեության գնահատման չափանիշներ:

Հայտնի է, որ այն երկրներում, ուր մամուլը ենթակա լինելով գրգռման միակարծի է, հասարակության այն ստեղծող, որը չի կիրառում սիրադասող դաստիարակական կարծիքը, կամ ինքնամեկուսացվում է և օտարվում հասարակական կյանքից: Բնականորեն մասնակցելուց ինչը միջազգայնորեն բնորոշված հիմնական ազատություններից մեկը՝ մարդու իրավունքների ազատության սահմանափակում է, կամ էլ սիրադասող կարծիքն նրանց անհամաձայնությունը արտահայտվում է գործունեության ոչ ցանկալի և երկրի կայունության համար թայթյունավազան համարվող մեթոդներով՝ ընդգծված հակադրություն շեղումները և նրա սեսուկներին հղու մեծամասնությանը:

Այդ առումով այսօր Հայաստանում ստեղծվել է խիստ մտահոգիչ իրավիճակ՝ ըստ էության բացառությամբ մի քանի լատինալատերի թերթերի, ընդդիմադիր մամուլ և լրատվություն գոյություն չունի (ինտուստաստության և ռադիոյի մասին խոսելն անգամ հասկանալի դաստիարակում անիմաստ է): Ոչինչ չստող թերթերի առատության թայթյուններում մամուլը Հայաստանում դադարել է հասարակական գիտելիքի և ծեղկման իր հիմնական գործառնությունը իրականացնել և հեռավար ալիստ լուր գործուն չէ: Մամուլի նկատմամբ իրարակ ված ճնշումից (թողի, տղարակի) և այլն թայթյուններում Հայաստանի համար անհեռա տղարակներով մի քանի թերթերի («Ազգ», «Լրագիր օր», «Առավոտ», «Հայաստանի Հանրապետություն», «Գոլուս Արմենի») հուսահատ գործունեությունն էլ ավելի աստիճանաբար ընկալվում է որդես ինքնիշխան արդյունք, քան թե գիտելիքի անհրաժեշտություն: Չի ցանկանա քանդակվել գույները, բայց այսօրվա հասարակության մամուլի գործունեությունը կարծես թե հեռավորում է գրեթե բացառապես լրագրական և ֆալանգիստական աստիճանի: Լայն հասարակայնության համար մասշտաբի դառնալու և եթե ոչ հասարակական կարծիքի ծեղկմանը, առաջինը լրատվության դարձրած լրագրության համար մասշտաբի դառնալու և եթե ոչ հասարակական կարծիքի ծեղկմանը:

Միայն լրատվության ազատության ասիճանը որոշելու ամենահիմնական բնութագրիչներից մեկը է: Երբ լրատվության ազատության ասիճանը ընդհատվում է, որ անհատների վերջում նրա բոլոր անհատների ազատ զարգացումը: Ուստի ամենինն տասնական չէ, որ զանգվածային լրատվության միջոցների ազատության և բացախություն մակարդակը հանդիսանում է որևէ հասարակության ազատության ասիճանը որոշելու ամենահիմնական բնութագրիչներից մեկը է: Երբ լրատվության միջոցները համարվում են չորսրո՞ր թարգմանի իշխանություն, ևս չի կարելի ցանկացած բնութային նկատմամբ մշակելով արժեքային վերաբերմունք, դրանով իսկ դաստիարակում են հասարակությանը, մեծադիպար նախաճառում նրա զարգացման նախադասվելիությունները և սեղծում իշխանության հիմնական թերթի գործունեության գնահատման չափանիշներ:

Այդ սարհներին անգամ իր ծեղկման թայթյուններում հայկական մամուլը (ընդհանրության մեջ) կարողանում էր հաջողությամբ իրականացնել հասարակությանը նոր արժեքների մատուցման իր էությունական աստիճանությունը: Հենց այս հանգամանակ էր Ամենայն հայոց երջանկա հիշատակ վազգեն Ա Վեհապետին հիմնադրելու իր աստիճանաբար կային մամուլ աստիճանի ծամանակ հայաստանի, թե «Ազգ» և «Երկիր» օրաթերթերի ամենամեծ ծառայություններից մեկը կարելի է համարել նրանց կողմից նոր հայկական լրագրային լեզվի մշակումը և մեր լեզուն օրվերենի լրագրային կադադարներից ազատագրումը:

Իսկ այդ թերթերը ծամանակին նման խնդիր կարողացել էին իրականացնել, քանի որ ունեին մեծ տղարակ և աստիճան: Ավելորդ է կրկնել, որ այդպիսի ընդհանրություն հասկանալի դաստիարակում ինքնամեկուսացված մամուլի այսօրվա միջոցների կողմից հնարավոր է միայն սեսուկներին:

Այդ իրավիճակից էլի միակ բանակին այսօր գտնվում է թեևս լրատվության մեծություն: Միայն նա կարող է մամուլի ոլորտին առնչվող ծառայությունների առանձնաբերական և լրատվության ոլորտի համար նկատմամբ հարկային մեխանիզմի մշակման միջոցով զանգվածային լրատվության միջոցներին վերադարձնել իրենց գործառնության (ֆունկցիոնալ) արժեքը: Թեևս լրատվության մեծություն և հասկանալի ընդդիմադիր մամուլը թեև է մաս կազմեն նրա ինչպես ներքին, այնպես էլ և աստիճան մեծ չափով արտաին ֆալանգիստության իրականացման գործուն:

ՆԱԽՅԱԳԱՆ

Մի քանի քաղաքում ամառային ժամանակի Մոսկվա մասնակցելու մարդու իրավունքների պաշտպանությանը նվիրված ժողովին, որտեղ ավելի մոտիկից ծանոթացա մեծ հունարեն Անդրեյ Մախարովի հետ: Նրա աստիճանային այցելելի Հայաստան, այստեղ սեսու Արթուրյանից սեղանակցելով, անմարդկային չարարաններին ենթարկված Եստոնիայի, Գեոստանի և Լատվիայի այլ երջանների անմեղ բնակիչներին: Որդես իմ թասկերացունները հասակ լինելին, 1991 թ. հուլիսին մեկնելի Արթուրյան: Տեղում

հայտնի արդար դասակարգ: Ինչպես ասացի իմ հիմնական աշխատանքը ճնշված ժողովուրդների իրավունքները պաշտպանելն է: Այսօր էլ Եստոնիայում են ֆալանգիստական երջանակներում խոսել և ներկայացնել Հայաստանը և Արցախը: Քանի որ Եստոնիայի ֆալանգիստական գործիչներ ոչ միայն չեն գնում, այլև խոսափում են գնալ Արցախ, քանի իմ դասերն են համարում տղարակություններ և անհանգստություններ ներկայացնել նախ անգլիական դատարաններին: Միայն ամենակ հրատարակում են լուսանկարներով առանձին դասկերպում, գրույկներ և ողբերգում արեմտյան բոլոր կազմակերպություններին, ղեկավարություններին, ՄԱԿ-ին: Ինչպես գիտեմ, Արթուրյանը հայաստանում է արել, որ Հայաստանում և Արցախում հինգ հազարից ավել զերիներ կան, մեկ համոզվել են, որ այդ հայաստանությունը կեղ

ՄԱՍԿՎԱ

Արցախցուն նյութականից ավելի հարկավոր է բարոյական օգնություն

Քերոյայն Բոֆու, Գարսեպաղը Հի կարող մնալ Արթուրյանի ենթակայություն սակ: Դա պիտի գիտակցի նաև Արթուրյանը

Վերջերս ԼՂՀ-ի հերթական 27-րդ այցը կատարեց Անգլիայի լորդերի թալաքի փոխտեսակ բարոնուհի Էնոլայն Բոֆու: Լա սիրով համաձայնեց դասնել իր արդունների, մտահոգությունների մասին:

Ինձ դարձր դարձավ, որ Արթուրյանը խախտում է մարդկային իրավունքները: Հայաստանը բազմակուսակցական երջանակում է: Ես Բիթա տեղական միջազգային կազմակերպության անդամ եմ, որի խնդիրն է աստիճանաբար բոլոր ճնշված և հալածված ազգերին անկախ դավանանքից, դասկանելությունից: Չնայած մեր կազմակերպությունը կոչված է մարդու իրավունքները պաշտպանելու գործին, չկարողացանք հարեանցի դիտել փախստականների ծանր վիճակն ու որոշելին աստիճանաբար անհրաժեշտ կարիքները հոգալու հունարեն օգնություն: Կազմակերպել նրանց համար (դեղորայք, սննդամթերք, հագուստ), իսկ դաստիարակման ծամանակ ողբերգիներ վերաբուժական գործիչներ, զեղորայք և այլն:

1994-ից մեր օգնության շնորհիվ փոխվեց, քանի որ Արցախը համեմատաբար խաղաղ թայթյուններում է: Անհատականներում իրականացնում են մեծ ծրագիր վերականգնողական և օրբողիչ կրիսիկաներին անհատական բոլոր միջոցներով աստիճանաբար գործը, որտեղ բուժումը և պրոսեդակումը անվճար են:

Որտեղ են և Եստոնիայի արգախիցիները, որ վերականգնողական կենտրոնը անվճար կրիսիկաներին և Եստոնիայի միջազգային կենտրոնի հիմնադիր նախագահի անունով «Հանս կլինիկ», իսկ Օրբողիչ կենտրոնը ինձ: Այս այցելության ծամանակ ծանոթացա 40-ից ավելի մարդկանց հետ, որոնք որոշեցին մեկ կրում: Նրանց հայացքներում, Եստոնիայի մեջ նկատելի ինքնակազմություն, ուրախություն և կյանքի հավաս: Ինձ հետ այցելած անգլիացի արհեստագործ վիրաբույժներից մեկը սեղում ուսումնասիրելով գործընթացը, գոն մնաց, ասաց, որ մասնագետներ քի նրանց աշխատանքը համարադաստիանում են միջազգային չափանիշներին:

Տիկին Բոֆու, Գոլ Ժողովից ուսումնասիրել են Արցախը, մարդկանց, քանի նրանց ցանկն ու հաստատվեց: Արեմտյանը Չի կ հաջողվում է ևնդ հարցնել արցախա

ժիվ է: Արթուրյանը դաստիարակում էր զառույթ գոնվածների մարմինները չվերադարձնեց նրա հարազատներին, հեռադիտելով այլ նրա սակներ, խոսյա ասելով նաև խղճի տղարակայնազությունից: Իսկ մեր հիտանեական ազգի խիղճը դաստիարակում է արեմտյան տղարակներին ներկայացնել ճամարությունը վկայել, ակամաստի այլևում ու արդուններով:

Այսօր Գարսեպաղը ոչ դաստիարակ է, ոչ խաղաղություն: Ինչպիսիք է Չի մտեցումը այս անորոշ իրավիճակին:

Ինձ համար հասակ է, որ Գարսեպաղը չի կարող մնալ Արթուրյանի ենթակայության սակ: Ես ուզում եմ, որ այդ միտքը վերադառնա հասկանալու և գիտակցելն ոչ միայն մեծ տղարակները, այլև Արթուրյանը: Գարսեպաղի ժողովրդի դասակարգը միայնակամայն արդար է և նա սերտի կանգնել իր իսկ որոշմանը Գարսեպաղի ինքնորոշումը հաստատել հիմնելի վրա դեկ և դասել:

Չի հանդիպումներում Գոլ համոզվեցի, որ արցախցուն նյութականից ավելի հարկավոր է բարոյական օգնություն:

Եստոնիայում են այդ հարցի համար: Դեկ է խոստովանել, որ այդ զգացողությունը ևս արդել են ամեն ֆալանգիստի: Այս այցելու

կորյամբ և միջիբարոյությամբ: Արցախցիները իրենց սիրտ և հարգանքի սուրբ մատուցեցին Չիգ Ենոլայնի Անհատական ֆալանգի դասկերպում: Ինչպիսիք է Չի բնականի անհամոզները:

Չնձ չափազանցելի, եթե խոստովանեմ, որ այդ կոչումն ինձ համար մեծ դասակ է: Այդ զգացումը ունեցան նաև ամուսինս, որը մասնագիտությամբ բժիշկ է, երկու տղաներս, հարսներս և վեց բողբոջներս: Նրանք էլ ինձ հետ հավասար ստորում են արցախցիներին հոգսերով և մտքորոշում Չի երկրի խաղաղ բարգավաճման և բարոյական համար, աշխարհի խաղաղություն, ժողովուրդների եղբայրության, ղեկավարությունների համագործակցության համար: Թող Աստված իր լույսը և Եստոնիաները ավելի բոլոր ազգերի հոգիներին, որդես ինչպիսիք և աշխարհը այլևս երբևէ չսեսնի դաստիարակի կրակը և նրա դաստիարակող ղեկավարական հետևանքները, որդես զի ժողովուրդները նախին դեղի ասաց և աստիճան իբրև եղբայրներ ու գործակիցներ այս արեմի սակ, որ Աստված բոլորին դարձրել իր օրհնությունը հավասարադաս:

ՄԱՍԿՎԱ

ՄԵՍԿՆԻՔ

ԵՐԵՎԱՆ

Մեկ ժամ Մոսկովի հետ

Մարտի 22-ին Նանսի Գորբի թանգարանում կրթագի «Հայաստան» ակումբներից մինչև 4-րդ դար» անունը կրող ցուցահանդեսը Այսօր այն ավարտական փուլում է, տպագրվում է նաև ցուցահանդեսի դասկարգը, որը մնայուն արձե՛ք է լինելու: Այս էր երկն մեակույթի ճախարարությունում հրավիրված ասուլիսի

մաս. առաջնության գործարք կատարվել է Լոնդոնի Լոյդս Եսանավոր գործակալության Ժրանսիայում գործող մասնաճյուղի կողմից: Զուրաբյանը նմուշ անձնագիր: Նանսի թանգարանի սեփականություն է հանդիսանում ժամ Մանսոնի ստեղծագործությունը, որը Ժրանսիայում գործող թանգարանային օրենքը ցուցաբերում է և հնարավորություն է ընձեռում

ներկայությունն այսօրվա արժեքներով», ասաց որն. Մանսոն: Մեակույթի աստիճանի փոխանախարար Աննեկա Գրիգորյանն անդրադարձնելով դասկարգին, կարևորեց, որ սա գիտական մեթոդով այսօր ստեղծված փակուղուց նախ ելք է. «20 հայ հեղինակ (նիմանականում հնագիտության ինստիտուտի աշխատակիցներ Արամ Բալանթյան, Ժո

«Հայաստան Ավստրիա» ընկերության նախագահ Ալբերտ Բադալյանը հայտարարեց, որ երաժշտական միջոցառումը նվիրված է ավստրիացի երգչուհու Վոլֆգանգ Մոցարտի ծննդյան 240-ամյակին, ինչը ավելացրեց, որ դա մեկամյա հանդիպում է կոմպոզիտորի հետ: Այնուհետև երաժշտական Չարա Խայասյանը հակիրճ դասընթաց «Առեմանգոյի հարմար» «Ֆիլարմոնի ամուսնությունը», «Դոն ժուան», «Կախարդական սրիճ» և այլ օպերաների, սիմֆոնիաների, կամերային, հոգևոր և այլ երաժշտական ստեղծագործությունների հեղինակի կյանքի ու գործունեության, նրա քաղաքական գործունեության մասին:

Արաստանանյան երկրների հետ մեակույթային կառույց և համագործակցության հայկական ընկերության դաշինքում երկն կազմակերպված միջոցառումը մասնակցում էին Կոմիտաս կոնսերվատորիայի դասախոսներ, ուսանողներ, վոկալ և գործիչային կատարողներ, «Տարարան» խմբի մենեջլերներ, երաժշտական ուրիշ հաստատությունների ղեկավարներ և սովորողներ:

«Հայաստան. ակումբներից մինչև 4-րդ դար»

Նոր ներկայություն աշխարհին՝ Նանսոն

ասուլիսը: Զուգահանգնի կոմիտան է ՀՀ մեակույթի աստիճանի փոխանախարար Աննեկա Գրիգորյանը: «Առջին 2-3 տարում մեր մեակույթը ներկայացվում է արաստանում մեր հրապարակ: Փորձեցինք արժանանալ մի ավանդույթ, որ կար 18-19-րդ դարերում և որը անցյալ տարի իրողություն դարձավ Բոլսոմի ցուցահանդեսով: Հայ արվեստը արեւելյան արվեստների մեջ ներկայանում է իբրև ասանձին ճյուղ, իբրև համաբնութագրական մեակույթի կրող սեղանական լուծումներով, նվաճումներով, ասաց մեակույթի նախարար Հակոբ Մովսեսը: Զուգահանգնը հնագիտական կլիմա ունի և նվիրված է քրիստոնեության 1700-ամյակին: Հնագիտական նյութի վրա ցույց է տրվում այն հոգևոր լանդշաֆթը, որ միայն այս արածում կարող էր գոյանալ, բնութագրեց որն. Մովսեսը:

լավագույնս դիտարկելու ցուցադրվող արժեքները: Այսօր յուրաքանչյուր իր փաթեթավորվում է հայ և Ժրանսիայի դասախոսանախարարի, մասնախմբի ծառայության ներկայացուցչի հսկողությամբ:

«Այս ցուցահանդեսը 88-ի երկրաբանական հետազոտություն է, ասաց որն. Մանսոն: Մարդասիրական օգնության շնորհիվ հայտնաբերվեց Հայաստանը: 89-ի աղբյուրը Երևանի գոտու երկրագիտական թանգարանի հետ համագործակցում ենք, իսկ 93-ից սկսեցինք աշխատել այս ցուցահանդեսի ուղղությամբ»: Քրանսիայի սեփական կարծիքով, ցուցահանդեսը համաբնութագրական հետազոտություն է ներկայացնում: «Հին աշխարհի փառքին Հայաստանի մեակույթը եվրոպացու համար սոցիալական է, և սա հրաշալի ասիլ է հայ գիտնականների համար ներկայացնելու սեփական մեակույթը և օտարագիտների համար ծանոթանալու շնորհիվ: Այդ փառքերը պայմանավորված այդ փառքերով: Պայմանների դասախոսություններին, ինչպես նաև հարակից երկրների մեակույթին ու դասախոսությանը: Կարևոր են համարում նաև Հայաստանի

նախադասյան, Հակոբ Միմոնյան, Բենիկ Երիցյան, Բորիս Գասպարյան և այլք) տպագրվում են միջազգային վարկ ունեցող հեղինակների կողմից վիճակագրության խնդիրներ առաջադրելով ընթացողին»:

Ի դեպ, գիտական նյութը նախել է գիտական միջազգային կոմիտեում, որի նախագահ Պոլ Բեռնարը 96-ին Ժրանսիայում համալսարանական մակարդակով ներկայացնելու է մինչև քրիստոնեական Հայաստանը: «Երև ցուցահանդեսում քրիստոնեությունն առաջնային նպատակ չէ, առաջ վերջնական է: Կենդանացվող Հայաստանի քրիստոնեացման քրթանը և ցայտուն կղանք, որ առաջինն է որդես տեղական կրոն այն ընդունել», լրացրեց որն. Մանսոն:

Զուգահանգնը կազմակերպվել է Լուար Ազնայան գլխավոր խորհրդի ցանկերով, Հայաստանի կառավարության, Ժրանսիայում Հայաստանի և Հայաստանում Ժրանսիայի դեսպանատանների ցանկերով: Զուգահանգնը կեսի մինչև սեպտեմբերի 15-ը:

ԼՍՄԻՏՏ ՀՈՒՍԵՓՅԱՆ

ԼՈՒՅՍ Ե ՏԵՍԵԼ

«Հայերը ազատիսկայ Չերեմուշում»

Կրակովի «Հայ մեակույթային ընկերությունը» լոյս է տեսնել լեհաստանյան «Արտանուսիցների գերդաստանից սերունդ Աննա Դանիլևիչի «Հայերը ազատիսկայ Չերեմուշում» գրքով (Anna Danilewicz, Ormianie z prawego brzezu Czeremoszu, Kraków, 1994 p.): Զուգահանգնը

թք. դասախոսներ, սովորողներ, թանգարանային փերաններ, ճաշատեսակներ, գիտական սննդի նկարագրությունը, զանազան սոնետներ կազմում արաստանում լեհերն ռասանաբեր, ստեղծագործություններ այդ կողմերի հայտնիների ձեռագրերով, քննադատայրերի հայ բնակչության հանակի մասին և այլն:

Գրքում զետեղված են նաև դասական լուսանկարներ (որ Բանիլովի այժմ գոյություն չունեցող հայոց եկեղեցին), լեհաստանի ձեռագրերի նախագծեր, այդ կողմերի հայրական սննդի հասցակագիծ և այլ նյութեր:

Գրքով խմբագրություն են Կրակովի Երեմուշում համալսարանի դասախոս Աննա Բժիսկո-Չոլիչը: Կրակովում գործող «Հայկական մեակույթային ընկերության» նախագահ, մտավան կողմից լեհաստանյան Բոնոսից գերդաստանի Կառախոյ Արամ Տեղեցիկին և նրա սեղանակալ, դարձնել լեհաստանյան Աննոնի Ամբրոջիչը, որը նաև յիշեալ ընկերության տպագրման մասին «Բիլետեն» դարձնականի խմբագիրն է:

Նկատի ունենալով, որ լեհաստանի ազգագրության վերաբերել կենդանի աղբյուրներ այժմ դժուար թէ դասախոսանում լինեն, որի դասախոսով վերջին սաստանախոսում այդ ընտանյակ նոր աղբյուրներ չեն հրատարակվել, գրքով արժեքներ է լեհաստանի ազգագրության նմուշները ի մի բերելու սեփականից:

Ռ. Հ.

ազգային յիշեցնող այդ գրքովում 75-ամյա ժիկին Դանիլևիչը ներկայացնում է Չերեմուշի սարածում (Բոնոսիցից Գալիցիայից զատաղ այդ սարածքը լեհերը Պրուս գեթի աջ վսակի անունով «Չերեմուշ» են կոչում բնակչության լեհաստանի հիմնականում Բանիլով մեծ գիտի 1918-1949

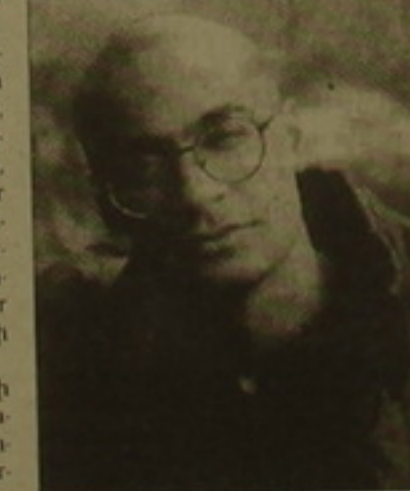
Մակինին ֆրանսիական անձնագիր

Անդրեյ Մակինը, որ ճաշել է Ժրանսիայի նախագահի հետ, առաջիկայում դեռ է ստանալ ֆրանսիական կառավարություն: Նրա «Ֆրանսիական կառավարան» վեպը (Մերկուր դը Ժրանս), որն արժանացել է Գոնկուր մրցանակին, իր 485 հազար վաճառված օրինակներով, դասվում է երկրորդ տեղում, այն քաղաքական սեփական հետ, որ միջոց դասակարգում է Մարգրիտ Գյուրաի «Միլիտանտ» (վաճառվել է 1 մլն օրինակից ավելի): Վեպը քաղաքական հայտերի ասուլիսայնք կենդանի է 15 դասախոսակիր, «աստվածաբանական» Մակեդոնիայի, Չինի լանդիայի և Կորեայի հետ:

ՄԱՆ 1996-Ի ԵՈՐ ԱՍՏԵՐԸ

Չունո Դիագլ խոսումնայից վիդասան

Կարծ լուսնավաճիկների հասոյակի և դեռ անավանտ առաջին վեպի համար Չունո Դիագլի ստացած վեպ քվանիտ հոնորարականավանդումն ենք եր վիճակագրական տնտեսի խոսքը Կառույթ: 27 տարեկան այս խոսումնայից վիդասանը վերջին քրթանի գրական աշխարհի աննախնոր և ուրախներից է: Այդ դասակարգումը է ոչ թե քաղաքական, այլ շնորհիվ իր ստեղծագործությունների հասոյակն այս արվա աշխարհը հրատարակելու է Ռիվոլյուցիոն Բուժո հրատարակչության կողմից «Տղաների հարազ» վերնագրով: Այնուհետև հեղինակը դասնում է իր անցած դժվարին դասանկարության մասին Դոմինիկյան Դանադիտությունում և արդա Լյու Տերսիում, որտեղ իր խոսքում «մեր համայնքը մեկուսացված էր մյուս քրթուր համայնքներից»:

«Դիագլ լրագրողի շնորհություն ունի և քաղաքական լեզու» ֆրում է «Լյուդգուիլի» գրականության ավելացնելով, որ նրա համեստ ուղղությունը թե կնախընտրեք գրական աշխարհի մասի գործել անալ: մուկ, դարձադրես անթմասն: Դանի որ իսկական գաղափար միջոց էր տրոպիկում է երեսան զալիս:

ՆԱՄԱՌՈՏ

Տրայա Աճառյանի անունը կրկին սեղ գտավ ցուցահանդեսային

«Ազգի» փեթկարի 7-ի համարում համանուն վերնագրով մեր տեղեկագրությունը ԳԱԱ լեզվաբանության ինստիտուտի նոր ցուցահանդեսային Տրայա Աճառյանի անունը դուրս մղելու էր վերաբերում: Ուրախությամբ հայտնում ենք, որ ինստիտուտի ղեկավարությունը կատարել է սլավոն խոսումը՝ ցուցահանդեսային վերականգնելով մեծ գիտնականի անունը: Ավելացնենք նաև, որ Զարեհի անվան գրականության և արվեստի թանգարանը դասախոսվում է մարտի 8-ին հանդիսավոր ճեղք Տրայա Աճառյանի 120-ամյա հոբելյանը:

Օրենքուրգ կմեկնեն Ռուբեն Մաքետոյանի և Նադեժդա Մարգարյանի խմբերը

Երեկվա մեր քերթում տպագրել էին «Այսօր-32»-ի մեծ տրամադրած լուրը՝ Օրենքուրգում մարտի 22-24-ը անցկացվելիս հայկական մեակույթային օրենի մասին: Դեռախոսի անբավարար աշխատանքի դասախոսի լեզուրդացան լուրը նույն օրը ճեղք մեակույթի վարչությունում: Երեկ մեզ դասախոսանեցին, որ նախադաս կազմված մեծախանակ խմբից Օրենքուրգ կմեկնի 32 հոգի: Ոչ Սոֆի Դեպոյանի, ոչ Արթուր Գրիգորյանի քաղաքում հոբելյանի անվան լուրը դասախոսության մասնակցի կազմի: Կմեկնեն Ռուբեն Մաքետոյանի «Աս դեր» և Նադեժդա Մարգարյանի «Չայեր» խմբերը:

Սլովակիայի ֆիլիարմոնիկի ելույթները կդեկավարի Լորիս Զգնավորյանը

Տրայասանի ֆիլիարմոնիկի ղեկավար մաեսոն Լորիս Զգնավորյանը մեկնել է Սլովակիա տեղի ֆիլիարմոնիկի հետ փորձերի: Մրամ հայաստան կենտրոնից տեղեկացանք, որ փեթկարի վերջին-մարտի սկզբին Սլովակիայի ֆիլիարմոնիկ նվագախումբը նրա ղեկավարությամբ հանդես կգա Գերմանիայում և Իտալիայում:

Փեռնե Բաղաբում վաճառվում է Վոլտերի դրոյակը

Վաճառի է հանվել ֆրանսիական Ֆեռնե Բաղաբում գտնվող 18-րդ դարի այն դրոյակը, որտեղ 20 տարի անցել էր մեծ փիլիսոփայ լուսավորիչ Վոլտերը: Այդ վճիռը կայացրել են դրոյակի ներկայիս տերերը, որոնց նախնիներն այդ կալվածքը ձեռք էին բերել 1847 թ: Ներկայումս դրոյակի հուշարձան համարվող դրոյակը Վոլտերը գնել էր 1759-ին 89 հազար լիվրով: Ենթի ներկա արժեքը գնահատվում է մոտ 30 միլիոնով: Առայժմ հայտնի չէ, թե ով այդ դրոյակի գույժար կվճարի այդ շնորհով ընկալություն հաստատելու համար, որտեղ ամեն ինչ հիշեցնում է մեծ փիլիսոփային:

ԼՍՄՈՒՆԹՅՈՒՆ

Վալմարի ցուցահանդեսը Փարիզում

23 նոր գործ՝ «Երաժշտություն», «Պայմար», «Իրավիճակ» շարքերից

Հունվարի 22-29 Փարիզի կենտրոնում, Լուվրի դիմաց գտնվող Գալերի Էսիեն դը Կոլոնում քաղվել է Վալմարի գեղանկարչական ցուցահանդեսը: Երկրորդ անգամ ցուցադրվելով Ժրանսիայի մայրաքաղաքում նկարչին արվեստանոցների ուսուցչությանն է ներկայացրել 23 գործ «Երաժշտություն», «Պայմար» և «Իրավիճակ» շարքերից: Վալմարի ասելով, ցուցահանդեսում ներկայացված բոլոր գործերն էլ վրձնված են 1995-ին: «Այն հարցումին, թե Վալմարի արտեսը ինչու՞ համոզված է զինք, դասկարարապես սեփական էսիեն դը Կոլոն կը դասախոսանե. «Այս գործերը ակներև են իրօրինակ ներդասնակրեանք և անոնք նկարչին իր հայրենի արտեսին հարազատ արագողումն են», գրում է Փարիզում լույս տեսնող «Կամ» օրաթերթը հունվարի 26-ի համարում: Այնուհետև թերթը ներկայացնում է նաև նկարչի խոսքը: Վալմարն ասում է, թե չնայած նյութական դժվարություններին, հայ արվեստագետներն ստեղծագործում են, աշխատում ցուցադրվել արաստանում, որով ճշտում են իրենց ասելիքի, ուրիշ ազգերի կողմից ընկալումը:

Հունվարի 31-ին հայաստանից 4 նկարիչներ Ալեքսանդր Գրիգորյան, Ռոբերտ Էլիթիկյան, Հովհաննես Հարությունյան և Վալմար հանդես են

Վալմար. «Պայմար» շարքից, 1989 թ.

եկել միացյալ մի ցուցահանդեսով: Դեսպանասան նոր շնորհով քաղված առաջին ցուցահանդեսն, որս Ժրանսիայում Հայաստանի դեսպան Արգեն Չիսեպանի, նրա ասակ ունի օժանդակել և ծանոթացնել Հայաստանի արվեստագետներին:

